

Da Vin paa Krutter og Duntke i Almindelighed er af samme bedre Bessaffenhed som Vin paa Flasker, er den i Forflaget henført til Fortoldning som denne. Hvormeget større Indtægt der vil følge heraf, kan ikke beregnes. Loven af 1863 har endvidere under Gruppen „Drillevarer“ Reglerne for Toldbeskatningen af Spiritus. Om end den større Mængde af de herunder faldende Varer er Drillevarer, gjælder dette dog langt fra om alle, og det er derfor anset for at være korrektere at opføre Spiritus som en egen Varegruppe og her indskrænke sig til at henføre Brændevin og andre spirituose Drillevarer til Fortoldning under samme.

Dyr.

Forflagets Numere 14, 15 og 16 ville findes overensstemmende med Positionerne 44, 43 og 40 i Loven af 4de Juli 1863.

Under Nr. 41 og 42 har fornævnte Lov følgende Bestemmelser med Hensyn til Fortoldningen af „Fisf og Fisserogn samt Muslinger og Østers“, forsaavidt de ere „tørrede, vagede, saltede, syltede eller krydrede“.

Nr. 41. Ansjoser, Campretter, Car, Negengøter, Sardeller, samt Kaviar, Muslinger og Østers . . . 1 $\frac{1}{2}$ Br. 3 $\frac{1}{2}$.

Nr. 42. andre Slags samt anden Rogn end Kaviar . . . 1 $\frac{1}{2}$ Br. 0,3 $\frac{1}{2}$.

Forflagets Nr. 17 vil ses at falde sammen med Lovens nysaanførte Nr. 41, idet der kun ved Ansjoser er slet en forklarende Tilføining. Under Lovens ovennævnte Nr. 42 falder tørret og tør saltet Fisf, denne Vare har man forment ikke at burde inddrage under Toldbeskatningen, og Forflagets Nr. 18, der iøvrigt i alt Besentligt svarer til det nysnævnte Nr. i Loven af 1863, har derfor modtaget en hertil sigtende forandret Affattelse. Toldfriheden for tørret og tør saltet Fisf behøver formentlig ikke anden Begrundelse end en Henvisning til den gjennem Toldlovgivningen gaaende Bestrebelse for at gjøre de almindelige Livsfornödenheder toldfrie, set fra den finansielle Side er der heller Intet imod en saadan Toldfrihed, da Gjennemsnitsindtægten af hvad der af denne Vare er kommet til Fortoldning ikkun udgjør 773 Rd., idet nemlig den langt overveiende Del af Ind-

førselen hertil allerede er toldfri som kommende fra de nordlige Vilande, navnlig fra Island. Efter Gjennemsnit af de 3 sidste Finantsaar har saaledes den hele aarlige Indførsel udgjort 3,294,900 $\frac{1}{2}$, hvoraaf 3,083,600 $\frac{1}{2}$ indgik toldfrit fra Vilandene.

Det samme Hensyn til Varenes Bestemmelse, som taler for at gjøre tørret Fisf toldfrit, taler ganske vist ogsaa for at indrømme Toldfrihed for saltet Sild. Den forholdsviis ikke ringe Indtægt, som denne Vare giver, nemlig ca. 21,000 Rd. om Aaret, samt den Omstændighed, at vore Sildebjalterier maa betale Told for det Salt, som de anvende, bevirker imidlertid, at man ikke har fremstillet et hertil sigtende Forflag. For saltet Sild er derfor i Lovforflaget opført den samme Told som nu. Da Toldbehandlingen derved i høi Grad lettes, er Tolden, der i Loven af 1863 er beregnet efter Bruttovægt, imidlertid her beregnet pr. Tønde, forsaavidt som Varen indkommer paa Tønder af den almindelige Størrelse.

Under Nr. 19 har Lovforflaget, foruden at tørret og tør saltet Fisf efter det Ovenaanførte vil falde ind derunder, samlet følgende toldfrie Positioner i Loven af 1863:

Nr. 39. „frisk Fisf og Fisserogn, samt Muslinger,“

Nr. 45. „alle andre Dyr,“

Nr. 54. „Fædt og Øster,“

Nr. 117. „Kjød og Skælf, samt Pølser, Skinker, Indvolde og Tunger“ (forsaavidt disse Varer ikke falde ind under Positionen „Spisevarer“, hvor de ligeledes ere ansatte til Toldfrihed) og

Nr. 218. „Spætt, Lever osv. til Branfogning,“

samt den toldpligtige Position Nr. 237 „almindelig Talg“ og af den ligeledes toldpligtige Position 238 „Hvalrav i fast Tilstand.“

Hvad angaar den for de sidstnævnte Varer saaledes foreslaede Toldfrihed, henvises til hvad nedenfor er bemærket ved Afdelingen „Talg og Talgarter“.

Gruppen „Dyr“ har givet en aarlig Gjennemsnitsindtægt af ca. 29,650 Rd. og vil efter